

UOHSX00910VT

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0215/2016/VZ-47750/2016/323/MOđ

Brno 5. prosince 2016

V řízení o rozkladu ze dne 18. 8. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **obec Větrní**, IČO 00246182, se sídlem Na Žofíně 191, 382 11 Větrní, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 12. 12. 2014 JUDr. Ing. Janou Šrámkovou, advokátkou, se sídlem Žižkova tř. 309/12, 370 01 České Budějovice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0280/2012/VZ-32868/2016/513/EPi ze dne 5. 8. 2016, vydanému v řízení zahájeném na návrh navrhovatele –

- **BRICK – STAV CZ a. s.**, IČO 26098377, se sídlem Vráto 101, 370 01 České Budějovice, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 27. 4. 2012 Mgr. Petrem Smejkalem, advokátem ev. č. ČAK 09201, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, s.r.o. (dříve ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, v.o.s.), se sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice 3

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce „**Stavební úpravy – zateplení panelového domu Sadová 298-299 Větrní 382 11**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 30. 3. 2012,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0280/2012/VZ-32868/2016/513/EPi ze dne 5. 8. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 30. 3. 2012 zahájil zadavatel – obec Větrní, IČO 00246182, se sídlem Na Žofíně 191, 382 11 Větrní (dále jen „**zadavatel**“) – podle § 26 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ zjednodušené podlimitní řízení na realizaci veřejné zakázky s názvem „Stavební úpravy – zateplení panelového domu Sadová 298-299 Větrní 382 11“ na základě výzvy k podání nabídek ze dne 30. 3. 2012 (dále jen „**výzva**“ a „**veřejná zakázka**“).
2. Z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 18. 4. 2012 vyplývá, že jako nejvhodnější byla vyhodnocena nabídka s nabídkovou cenou 15 989 435 Kč včetně DPH podaná uchazečem BRICK – STAV CZ a. s., IČO 26098377, se sídlem Vráto 101, 370 01 České Budějovice (dále jen „**navrhovatel**“, na majetek navrhovatele byl dne 21. 7. 2016 Krajským soudem v Českých Budějovicích prohlášen konkurs pod čj. KSCB 41 INS 2685/2016, přičemž insolvenčním správcem byla již dříve ustanovena JUDr. Stanislava Vohradská, IČO 66221820, se sídlem Čsl. Armády 1, 253 01 Hostivice).
3. Dne 23. 4. 2012 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení z důvodu nabídkové ceny převyšující rozpočet stanovenou částku a poté, co nevyhověl námítkám navrhovatele, podal tento návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“). Dnem doručení návrhu, tedy 17. 5. 2012, bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno.
4. Dne 10. 8. 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S280/2012/VZ-14923/2012/522/NGI z téhož dne (dále jen „**rozhodnutí S280/2012**“), kterým návrh navrhovatele zamítl podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle odstavce 1 nebo 2 zákona, a které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R243/2012/VZ-6486/2013/310/RBu ze dne 12. 4. 2013 o rozkladu navrhovatele (dále jen „**rozhodnutí R243/2012**“).
5. Proti rozhodnutí R243/2012 podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**KS**“), který rozsudkem č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015 (dále jen „**rozsudek KS**“) zrušil rozhodnutí R243/2012 jakož i rozhodnutí S280/2012, a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení. Kasační stížnost podaná Úřadem proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 291/2015-26 ze dne 2. 6. 2016 (dále jen „**NSS**“ a „**rozsudek NSS**“).

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností a po zhodnocení všech podkladů vydal Úřad dne 5. 8. 2016 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0280/2012/VZ-32868/2016/513/Epi z téhož dne (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Výrokem I. Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Úřad nejdříve odkázal na závazný právní názor uvedený v rozsudku KS, potvrzeném i rozsudkem NSS, a v bodě 70 odůvodnění napadeného rozhodnutí jej odůvodnil především tím, že „nedostatek finančních prostředků“ na straně zadavatele nemohl nastat až v průběhu zadávacího řízení, neboť maximální částka, kterou měl zadavatel k dispozici k úhradě veřejné zakázky, mu byla známa nejpozději před zahájením zadávacího řízení a zadavatel mohl a měl tuto skutečnost zohlednit při zpracování zadávacích podmínek.
8. Výrokem II. jako opatření k nápravě nezákonného postupu uvedeného ve výroku I. Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Výrokem III. Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 18. 8. 2016 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 8. 8. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
10. Dne 6. 9. 2016 obdržel Úřad doplnění odůvodnění rozkladu, ve kterém zadavatel namítá především nesprávnost závěrů o porušení zákona. Úřadem užitý výklad neurčitého právního pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ je dle zadavatele natolik restriktivní, že popírá smysl zákonných ustanovení, přičemž dodává, že ekonomickou stránku nelze zcela pominout.
11. V souvislosti s výtkou, že mohl a měl vědět, že nabídkové ceny mohou překročit jím vyhrazené finanční prostředky, zadavatel uvádí, že uchazečům musí být i bez výslovného upozornění známo, že jeho zdroje jsou vždy omezeny nejen stanoveným rozpočtem, ale i povinnostmi vynakládat veřejné prostředky co nejefektivněji a nejhospodárněji.
12. Zrušení jeho rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení, je pak podle zadavatele popřením zásady hospodárnosti i samotného smyslu věci za situace, kdy s ohledem na uplynulou dobu a faktickou změnu stavu, nepotřebuje už plnění, k jehož uskutečnění by řízení mělo směřovat.

Závěr rozkladu

13. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

17. K rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí podle rozkladových námitek zadavatele předesílám, že za relevantní považuji argumenty Úřadu a zadavatele, jak jsou shrnuty v částech II. a III. odůvodnění tohoto rozhodnutí, a jejich vypořádání jsem provedl v duchu toho, co uvedl Nejvyšší správní soud (dále jen „**NSS**“) k dostatečnému odůvodnění a přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí v rozsudku č. j. 5 Afs 25/2009 – 98 ze dne 25. 3. 2010, tedy že *„podle ustálené judikatury nelze povinnost soudu řádně odůvodnit rozhodnutí chápat tak, že musí být na každý argument strany podrobně reagováno (srov. nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. IV. ÚS 1903/07, nález Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2007, sp. zn. IV. ÚS 493/06, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. 4. 1994, Van de Hurk v. Nizozemí, stížnost č. 16034/90, bod 61, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 9. 12. 1994, Ruiz Torija v. Španělsko, stížnost č. 18390/91, bod 29)“*, a na co navázal i v rozsudku č. j. 2 As 134/2011 – 200 ze dne 27. 8. 2013, když v rámci přezkumu dané věci tyto úvahy blíže rozvinul následujícím způsobem: *„Nejvyšší správní soud má v posuzované věci za to, že ve světle citované judikatury krajský soud odůvodnil své rozhodnutí dostačujícím způsobem a se snahou postihnout žalobní body komplexně tak, aby reagoval na všechny výtky stěžovatele proti napadenému rozhodnutí. Na každé rozhodnutí je přitom nutno nahlížet jako na celek; není-li konkrétní žalobní námitka vypořádána samostatně (ale je součástí širšího hodnocení posuzované problematiky), nelze o nepřezkoumatelnosti takového rozsudku vůbec uvažovat. (...) Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že krajský soud uvedl srozumitelné a logicky na sebe navazující důvody ve prospěch právního názoru, k němuž dospěl, a vyjádřil se i ke stěžejním argumentům stěžovatele. Krajský soud sice výslovně nereagoval na každý dílčí argument stěžovatele, z jeho celkové úvahy je však zcela zřejmé, proč se s právním názorem stěžovatele neztotožnil.“*
18. K námitce zadavatele o příliš restriktivním výkladu pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ a důležitosti ekonomické stránky uvádím následující.

19. Úřad, na rozdíl od rozhodnutí S280/2012, v jehož odůvodnění se smířil s pouhou skutečností, že „*nejnižší nabídková cena výrazně překračovala zadavatelův předpoklad*“ týkající se výše závazku na realizaci veřejné zakázky, což uznal za důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, vyšel v napadeném rozhodnutí ze závěrů rozsudku KS, který výše uvedené právní posouzení považoval za nesprávné, neboť „*situaci, kdy zadavatel věděl, kolik finančních prostředků měl k dispozici na realizaci předmětné veřejné zakázky, nelze považovat v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu za vnější, nepředvídatelnou událost, objektivně nezávislou na vůli zadavatele*“.
20. Co se týká ekonomické stránky, je navíc možno stejně jako v napadeném rozhodnutí opět odkázat na klíčovou úvahu z rozsudku NSS k závažnosti rozpočtové situace zadavatele co do omezených finančních prostředků na realizaci veřejné zakázky, v níž NSS navázal na úvahy z rozsudku KS o možnosti zadavatele (i) uvést alespoň informativní údaj o předpokládané hodnotě veřejné zakázky a možnosti (ii) označit ji za „maximální a nepřekročitelnou“ a stanovit tak výslovnou zadávací podmínku, přičemž nevyužití této druhé možnosti nemůže být zohledněno k tíži navrhovatele. NSS zde poukázal na fakt, že zadavatel ve výzvě či zadávací dokumentaci neuvedl dokonce ani předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, pročez bylo dle NSS možno „*důvodně očekávat, že zadavatel má dostatek financí k realizaci veřejné zakázky*.“
21. I když není možno bez dalšího konstatovat, že samotné uvedení předpokládané hodnoty je s to plně nahradit výslovné upozornění zadavatele, že tato představuje maximální výši finančních prostředků vyhrazených na dané plnění, jakožto jednu ze zadávacích podmínek, je zřejmé, že pokud zadavatel výslovně neuvedl alespoň předpokládanou hodnotu, nemůže se důvodně dovolávat dopadu jejího překročení na možnost zadání, resp. zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
22. K námitce, že uchazečům musí být i bez výslovného upozornění známo, že zdroje zadavatele jsou vždy omezeny nejen stanoveným rozpočtem, ale i povinností vynakládat veřejné prostředky co nejefektivněji a nejehospodárněji pak předně uvádím, že obecné povědomí o této obecné povinnosti subjektů hospodařících s veřejnými prostředky nemůže být již z podstaty věci dostatečné pro odhadnutí konkrétní hranice nákladů na realizaci veřejné zakázky, která je pro zadavatele „skutečně“ maximální.
23. Především je ale jediným nositelem možnosti a zároveň i povinnosti vymežit všechny podmínky a parametry veřejné zakázky zadavatel. To platí tím spíše, pokud se jedná o prvotní rozhodnutí, jestli je na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky v daném rozsahu a kvalitě dostatek finančních prostředků, tedy jednoduše „co“ a „přibližně za kolik“ hodlá zadavatel pořizovat. Taková informace je nejlépe známa právě zadavateli, z jehož vůle je veřejná zakázka vyhlašována, a není tedy důvod požadovat, či jen očekávat od dodavatelů, že se budou zajímat o konkrétní rozpočtové možnosti zadavatele a jeho schopnosti zajistit financování veřejné zakázky.
24. Na základě výše uvedeného, a především pak pro zadavatelovu znalost maximálních rozpočtových prostředků použitelných pro úhradu nákladů na veřejnou zakázku před jejím zahájením, a pro její neuvedení, jakožto maximální nepřekročitelné hranice, považuji námitky zadavatele proti výroku I. napadeného rozhodnutí za nedůvodné, neboť je zřejmé,

že důvody, pro které zadavatel v přezkoumávaném případě využil § 84 odst. 2 písm. e) zákona, není možno i ve světle rozhodovací praxe správních soudů považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

25. Co se týká námítky zadavatele směřující proti výroku II. napadeného rozhodnutí, postup Úřadu není „*popřením zásady hospodárnosti i samotného smyslu věci*“ mimo jiné proto, že situace, kdy zadavatel již nepotřebuje plnění veřejné zakázky, k jehož realizaci by pokračující zadávací řízení mělo směřovat, je dána faktickou změnou stavu z vlastní iniciativy zadavatele, kterému by v případě dovedení jeho rozkladové argumentace do důsledků bylo v podstatě ponecháno na libovůli, zda bude či nebude vyhověno obsahu návrhu navrhovatele.
26. Především je však § 118 odst. 1 zákona formulován kogentním způsobem, a vzhledem k tomu, že došlo k naplnění všech 3 kumulativních podmínek hypotézy tohoto ustanovení, Úřad byl vázán v souladu s jeho dispozicí rozhodnout o zrušení buď (i) zadávacího řízení, nebo (ii) jednotlivého úkonu zadavatele.
27. Pro aplikaci první či druhé varianty je pak v řízení o návrhu podle § 114 zákona rozhodující to, čeho se ve svém návrhu domáhá navrhovatel, pakliže to odpovídá Úřadem konstatovanému porušení zákona, resp. zda v případě požadavku zrušení celého zadávacího řízení není možno dosáhnout nápravy pouze částečným zásahem do zadávacího řízení.
28. Vzhledem k tomu, že navrhovatele požadoval, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, jak je uvedeno i v bodě 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je zřejmé, že Úřadu nezbylo než zrušit právě tento úkon.

VI. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci, po zohlednění námitek zadavatele, na základě zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
30. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Ing. Janou Šrámková, advokátka, Žižkova tř. 309/12, 370 01 České Budějovice
2. BRICK – STAV CZ a. s., Vráto 101, 370 01 České Budějovice
3. Mgr. Petr Smejkal, advokát, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, s.r.o. Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice 3
4. JUDr. Stanislava Vohradská, Čsl. Armády 1, 253 01 Hostivice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy